

عنوان مقاله:

مقایسه تحمل به شوری ارقام یونجه از طریق سیستم آنتی اکسیدانی برای انتخاب رقم مناسب مناطق شور

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی شورورزی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

سجاد محرم نژاد - استادیار پژوهشی، بخش تحقیقات علوم زراعی و باغی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان اردبیل (مغان)، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، مغان، ایران

خلاصه مقاله:

به منظور ارزیابی اثر شوری روی رشد و سیستم دفاع آنتی اکسیدانی در یونجه، آزمایشیبه صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه کاملاً تصادفی با 15 گلدان (تکرار) در شرایط مزرعه ای اجرا شد. فاکتور اول 10 ارقام بومی یونجه و فاکتور دوم سطوح مختلف شوری شامل شاهد (بدون اعمال تنش شوری) و شوری 0.2 ± 9 دسی زی منز بر متر ($(-1) \pm 0.2 \text{dS.m}$) در عصاره خاک اشباع بودند. سطح شوری به کار رفته ($(-1) \pm 0.2 \text{dS.m}$) موجب کاهش ارتفاع بوته و وزن خشک به ترتیب 29/7 و 34/4 درصد گردید. فعالیت آنزیم سوپراکسید دیسموتاز، پراکسیداز و کاتالاز تحت تنش شوری افزایش یافت. ارقام بومی زغال آماج، بمی و قرهیونجهها بیشترین ارتفاع بوته، وزن خشک و فعالیت آنزیم سوپراکسید دیسموتاز جزء ارقام محتمله شوری شناسایی شدند. براساس نتایج حاصل می توان از ارقام متحمل به شوری یونجه برای کشت در مناطق شوری (0.2 ± 9) توصیه کرد.

کلمات کلیدی:

ارقام بومی، پراکسیداز، سوپراکسید دیسموتاز، متحمل، وزن خشک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1135270>

